

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str.
Suceava
Tel :
Fax :

DECIZIA NR. __88__

din _____05.09.2011_____

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din localitatea, județul Suceava,

CUI RO

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, din localitatea, județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind **suma totală de**, reprezentând:

- – TVA;
- – accesorii aferente TVA;

De asemenea, formulează contestație și cu privire la **amenda în sumă de**, stabilită prin Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind suma totală de, reprezentând

TVA și accesorii aferente TVA, și Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr., privind suma de, reprezentând amendă.

În contestația formulată, petenta susține că formulează contestație, aducând următoarele argumente:

1. bunurile achiziționate în perioada verificată nu au putut fi în totalitate prezentate deoarece o parte a fost lăsată în custodie (conform proceselor-verbale de custodie prezentate organelor de control), iar altă parte a fost vândută în luna aprilie 2011, motiv pentru care la data de 30.06.2011 se înregistrează cu TVA de plată în valoare de
2. perioada supusă inspecției fiscale a fost 01.01.2010-31.12.2010, efectuarea controlului pe teren s-a făcut în data de 15.06.2011, iar în perioada 01.01.2011-15.06.2011 au avut loc operațiuni economico-financiare;
3. referitor la achizițiile de materiale de construcții, petenta precizează că documentele de proveniență prezentate și înregistrate au fost numai o parte din documentele pentru materialele și lucrările efectuate (afirmă că a pierdut mai multe facturi și bonuri fiscale), valoarea efectivă a lucrărilor de la ultima verificare fiind de peste
4. contestatoarea solicită și anularea amenzii de, stabilită prin Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, s-a stabilit în sarcina suma de, reprezentând TVA și accesorii, iar prin Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. s-a stabilit în sarcina contestatoarei suma de, reprezentând amendă.

Perioada supusă inspecției fiscale este 01.01.2010-31.12.2010, perioadă pentru care agentul economic a solicitat și i s-a aprobat la rambursare TVA în sumă de, conform decontului de TVA aferent lunii martie 2010, cu TVA solicitată și rambursată de și decontul de TVA aferent lunii decembrie 2010, cu TVA solicitată și rambursată de

Organele de inspecție fiscală au constatat că motivul principal pentru care unitatea înregistrează soldul sumei negative a TVA îl reprezintă investițiile efectuate de contribuabil la obiectivul „Pensiune turistică” din sat, realitatea acesteia fiind verificată pe teren.

..... are ca activitate principală „Alte servicii de cazare (Pensiune cazare)”, activitate pentru care s-a încheiat un contract de închiriere din data de, care stipulează că închiriază către o locuință formată din 6 camere, plus bucătărie și baie în suprafață de 180 mp, cu posibilitatea de modernizare a construcției.

Organele fiscale fac precizarea că, la data controlului, locuința era în curs de construire, nefiind funcțională.

De asemenea, fac mențiunea că, pentru locuința închiriată de, nu s-au prezentat autorizația de construire și nici alte autorizații de funcționare din care să

rezulte că achizițiile efectuate sunt necesare desfășurării obiectului de activitate pentru care aceasta s-a autorizat.

În urma verificării efectuate la Î.F., organele fiscale au constatat că agentul economic a dedus nejustificat prin cele două deconturi TVA în sumă de, astfel:

- a) TVA în sumă de, aferentă achiziției de obiecte de inventar prezentate în anexa 5 la RIF, reprezentând investiții efectuate la obiectivul „alte servicii de cazare”. Organele fiscale fac mențiunea că, la data efectuării controlului pe teren, respectiv 15.06.2011, Î.F. nu a putut prezenta bunurile achiziționate pe facturile anexa 5. Drept urmare, au respins la deducere **TVA în sumă de** pe motiv că bunurile respective nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile.
- b) TVA în sumă de, aferentă achizițiilor efectuate de Î.F. conform anexei 6 la RIF, organele fiscale considerând că petenta nu are dreptul la deducerea TVA deoarece bunurile nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și nici nu s-au regăsit la sediul contribuabilului.
- c) TVA în sumă de, aferentă achizițiilor de materiale de construcții, conform anexei 7, organele fiscale neacordând dreptul de deducere pe motiv că bunurile nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, contribuabilul neprezentând documente care să justifice utilizarea acestora la obiectivul mai sus menționat.
- d) TVA în sumă de aferentă achizițiilor de materiale de construcții, conform anexei 8, organele fiscale neacordând dreptul la deducere a TVA, întrucât documentele de proveniență nu au calitate de document justificativ, nu au înscrise datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare.

În consecință, s-a stabilit suplimentar TVA în sumă de, iar pentru neachitarea acesteia la scadență, s-au calculat accesorii în sumă de

Totodată, contribuabilul a fost sancționat contravențional cu amendă în sumă de, întocmindu-se Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției nr.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată de, reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, cauza supusă soluționării este dacă avea dreptul să deducă TVA aferentă achiziției de obiecte de inventar, în condițiile în care nu face dovada realității operațiunii efectuate și nu demonstrează cu documente că bunurile sunt destinate operațiunilor sale taxabile.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au stabilit suplimentar TVA în sumă de, astfel:

- **suma de**, reprezentând TVA aferentă obiectelor de inventar achiziționate pentru obiectivul „alte servicii de cazare”, prezentate în anexa 5 la RIF, organele fiscale făcând mențiunea că, la data efectuării controlului pe teren, respectiv 15.06.2011, Î.F. nu a putut prezenta bunurile achiziționate. Organele fiscale au constatat că acestea nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale întreprinderii familiale.

- **suma de** reprezentând TVA aferentă achizițiilor efectuate de Î.F. conform anexei 6 la RIF, organele fiscale constatând că nu sunt deductibile deoarece nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și nici nu s-au regăsit la sediul contribuabilului.

Petenta susține că bunurile achiziționate în perioada verificată nu au putut fi prezentate în totalitate deoarece o part a fost lăsată în custodie (conform proceselor-verbale de custodie prezentate organelor de control), iar altă parte a fost vândută în luna aprilie 2011, motiv pentru care la data de 30.06.2011 înregistrează TVA de plată în sumă de

Contestatoarea face mențiunea că, perioada supusă inspecției fiscale a fost 01.01.2010-31.12.2010, efectuarea controlului pe teren s-a făcut în data de 15.06.2011, iar în perioada 01.01.2011-15.06.2011 au avut loc operațiuni economico-financiare.

Î.F. nu depune nici un document în susținerea afirmațiilor sale.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 145 alin. 2 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, unde se precizează că:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că o persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor efectuate, dar cu condiția ca aceste bunuri să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

- Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, **la art. 6**, precizează expres că:

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Din aceste prevederi legale se reține că orice operațiune economico-financiară care se efectuează trebuie consemnată în momentul în care a avut loc într-un document care va sta la baza înregistrărilor în contabilitate și care dobândește calitatea de document justificativ.

Totodată, persoanele care le-au întocmit, vizat, aprobat și înregistrat în contabilitate sunt direct răspunzătoare.

Din actele de control se reține că are ca activitate principală „Alte servicii de cazare (Pensiune cazare)”, activitate pentru care s-a încheiat un contract de închiriere din data de 26.09.2008, care stipulează că închiriază către o locuință formată din 6 camere, plus bucătărie și baie în suprafață de 180 mp, cu posibilitatea de modernizare a construcției.

Organele fiscale fac precizarea că, la data controlului, locuința era în curs de construire, nefiind funcțională.

Organele de inspecție fiscală au constatat că Î.F., în luna ianuarie 2010 a achiziționat obiecte de inventar pentru obiectivul „pensiune turistică”, pentru care a dedus TVA în sumă de, cum ar fi mese rotunde-30 buc., mese pătrate-30 buc., scaune-100 buc., scaune piele-100 buc., măsuță hotel-30 buc., noptiere hotel-80 buc., televizoare-35 buc. etc., conform anexelor 5 și 6 la actul de control.

La verificarea efectuată în luna iulie 2011, organele fiscale au efectuat investigații pe teren, dar bunurile respective nu au fost prezentate de către contribuabil organelor de inspecție fiscală.

Contestatoarea susține că bunurile achiziționate în perioada verificată nu au putut fi în totalitate prezentate deoarece o parte au fost lăsate în custodie (conform proceselor-verbale de custodie prezentate organelor de control), iar altă parte au fost vândute în luna aprilie 2011, motiv pentru care la data de 30.06.2011 se înregistrează cu TVA de plată în valoare de

Petenta nu depune nici un document în susținerea afirmațiilor sale.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că, un contribuabil are dreptul la deducerea TVA aferentă achizițiilor de bunuri, numai dacă acestea sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

De asemenea, orice operațiune economico-financiară care este efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Rezultă că operațiunea de achiziție de bunuri trebuie să fie reală pentru a se putea înregistra în evidența contabilă și prin urmare, pentru a se putea deduce TVA

aferentă acesteia. O simplă înregistrare în contabilitate a unui document nu este suficientă pentru a demonstra că operațiunea a avut loc, că este reală, iar documentele în care este reflectată dau dreptul contribuabilului la deducerea TVA.

Din documentele existente la dosar se reține că Î.F. a dedus TVA aferentă achiziției de bunuri, dar nu a putut face dovada existenței acestora. Singura afirmație a petentei este aceea că o parte din bunuri sunt în custodie, dar fără face dovada cu documente că afirmația sa este veridică.

Totodată contestatoarea afirmă că a vândut o parte din bunuri în luna aprilie 2011, dar nu prezintă nici un document în acest sens.

Mai mult decât atât, din RIF rezultă și faptul că, prin declarația dată la sfârșitul inspecției fiscale, reprezentantul legal al unității declară că a pus la dispoziția organelor de control toate documentele și informațiile solicitate.

Prin urmare, se reține că, așa cum a declarat petenta în timpul controlului, în situația în care ar fi deținut documente prin care să facă dovada vânzării bunurilor, aceasta le-ar fi pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

- Conform **art. 106 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Contribuabilul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare a inspecției fiscale toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.”

În susținerea afirmațiilor sale, contestatoarea nu depune documente care să demonstreze că bunurile aprovizionate sunt destinate utilizării în folosul de operațiuni taxabile, care să dea dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată.

- Potrivit **art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

- De asemenea, la **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control și care să demonstreze că bunurile aprovizionate există, operațiunea de achiziție este reală și bunurile sunt destinate utilizării în folosul de operațiuni taxabile, care să dea dreptul la deducerea **taxei pe valoarea adăugată în sumă de**, drept pentru care urmează **a se respinge contestația pentru această sumă ca neîntemeiată și nesuținută cu documente.**

2. Referitor la suma contestată de, reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, cauza supusă soluționării este dacă avea dreptul să deducă TVA aferentă achizițiilor de materiale de construcții, în condițiile în care nu demonstrează cu documente justificative că acestea sunt destinate operațiunilor sale taxabile.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au stabilit suplimentar TVA în sumă de, astfel:

- **suma de**, reprezentând TVA aferentă materialelor de construcții achiziționate în luna aprilie 2010 pentru obiectivul „alte servicii de cazare”, prezentate în anexa 7 la RIF, organele fiscale făcând mențiunea că Î.F. nu a prezentat documente care să justifice utilizarea acestora la obiectivul mai sus menționat, drept pentru care au considerat că acestea nu au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

- **suma de**, reprezentând TVA aferentă materialelor de construcție achiziționate în luna februarie 2010 pentru obiectivul „alte servicii de cazare”, prezentate în anexa 8 la RIF, organele fiscale făcând mențiunea că documentele de proveniență nu au calitate de document justificativ, întrucât nu au înscris datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare, drept pentru care au considerat că acestea nu au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Organele de inspecție fiscală au constatat că are ca activitate principală „Alte servicii de cazare (Pensiune cazare)”, activitate pentru care s-a încheiat un contract de închiriere din data de 26.09.2008, care stipulează că închiriază către o locuință formată din 6 camere, plus bucătărie și baie în suprafață de 180 mp, cu posibilitatea de modernizare a construcției.

Organele fiscale fac precizarea că, la data controlului locuința era în curs de construire, nefiind funcțională.

De asemenea, fac mențiunea că, pentru locuința închiriată de, nu s-a prezentat autorizația de construire și nici alte autorizații de funcționare din care să rezulte că achizițiile efectuate sunt necesare desfășurării obiectului de activitate pentru care s-a autorizat.

Referitor la achizițiile de materiale de construcții, petenta precizează că documentele de proveniență prezentate și înregistrate au fost numai o parte din documentele pentru materialele și lucrările efectuate (afirmă că a pierdut mai multe facturi și bonuri fiscale), valoarea efectivă a lucrărilor de la ultima verificare fiind de peste

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 145 alin. 2 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, unde se precizează că:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că o persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor efectuate, dar cu condiția ca aceste bunuri să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

- Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, **la art. 6**, precizează expres că:

„ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Din aceste prevederi legale se reține că orice operațiune economico-financiară care se efectuează trebuie consemnată în momentul în care a avut loc într-un document care va sta la baza înregistrărilor în contabilitate și care dobândește calitatea de document justificativ.

Totodată, persoanele care le-au întocmit, vizat, aprobat și înregistrat în contabilitate sunt direct răspunzătoare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că Î.F. a dedus TVA aferentă achizițiilor de materiale de construcții pentru obiectivul „Alte servicii de cazare (pensiune turistică)”, fără a avea la bază un document justificativ (fie nu deține un document justificativ care să ateste că achiziția a avut loc, fie documentul respectiv nu conține toate elementele obligatorii pentru ca acesta să îndeplinească rolul de document justificativ).

- Sunt aplicabile prevederile prevederile **art. 155** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

ART. 155

“Facturarea

(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

[...]

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

[...]”.

- Sunt aplicabile și prevederile **cap. II lit. A pct. 4 și lit. B pct. 14 și pct. 15 din** Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1040 din 8 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează că:

“II. Organizarea evidenței contabile în partidă simplă

[...]

B. Norme generale privind documentele justificative și financiar-contabile

[...]

14. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:

- denumirea documentului;
- numele și prenumele contribuabilului, precum și adresa completă;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);
- conținutul operațiunii economico-financiare, iar atunci când este necesar, și temeiul legal al efectuării ei;
- **datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;**
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii;
- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor în documente justificative.

15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare”.

Conform acestor prevederi legale, în momentul livrării unor bunuri sau în cel mult 15 zile de la data livrării acestora, furnizorul trebuie să emită o factură, care, pentru a putea fi înregistrată în contabilitate de către beneficiar și a putea deduce TVA, trebuie să cuprindă o serie de elemente obligatorii. Unul din elementele obligatorii reprezintă denumirea și cantitatea bunurilor livrate, respective datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Î.F. a dedus TVA, fără a avea la bază un document justificativ, sau în baza unui document care nu conține toate elementele obligatorii, cum ar fi datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare.

Facem precizarea că însăși Î.F. în contestația formulată recunoaște că a pierdut o parte din documentele pentru materialele și lucrările efectuate.

Deoarece la baza înregistrărilor în contabilitate, petenta nu deține documente sau documentele deținute nu conțin toate elementele obligatorii, rezultă că nu are dreptul la deducerea TVA aferentă achizițiilor de materiale de construcții, întrucât nu are la baza înregistrărilor un document justificativ (dacă documentul nu cuprinde toate elementele obligatorii, nu reprezintă document justificativ de înregistrare în contabilitate).

Rezultă astfel, că în mod legal organul fiscal a stabilit suplimentar în sarcina Î.F. suma de reprezentând TVA.

Totodată, organul fiscal precizează și faptul că “pentru locuința închiriată de nu s-a prezentat autorizația de construire și nici alte autorizații de funcționare din care să rezulte că achizițiile efectuate sunt necesare desfășurării obiectului de activitate pentru care s-a autirizat”.

Petenta nu depune nici un document care să contrazică constatările organelor fiscale.

- Potrivit **art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

- De asemenea, la **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor fiscale și care să demonstreze că bunurile aprovizionate sunt destinate utilizării în folosul de operațiuni taxabile și că au la bază documente justificative, conform prevederilor legale, care să dea dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă în mod clar că aceste achiziții au fost efectuate strict pentru interesul personal al asociaților și nu pentru interesul firmei, în scopul activității pe care o desfășoară întreprinderea familială, astfel că nu are dreptul la deducerea TVA în sumă de aferentă achizițiilor efectuate.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate ca acest capăt de cerere, faptul că petenta a dedus nejustificat TVA aferentă achizițiilor de materiale de construcții, fără a avea la bază documente justificative și fără a demonstra necesitatea efectuării acestor achiziții în folosul operațiunilor sale taxabile, rezultă că în mod legal organul fiscal a respins la deducere TVA în sumă de, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente contestația** formulată cu privire la acest capăt de cerere.

Având în vedere prevederile legale invocate, faptul petenta nu a achitat la scadență TVA datorată, faptul că pentru debitul stabilit suplimentar contestația formulată a fost respinsă prin prezenta decizie de soluționare și ținând cont și de principiul de drept „**accessorium sequitur principale**” – **accessoriul urmează principalul**, rezultă că în mod legal organele fiscale au calculat **accessorii în sumă de**, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente contestația formulată cu privire la această sumă.**

3. Referitor la contestația formulată privind suma de, reprezentând amendă contravențională, stabilită prin Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției nr., emis de Activitatea de Inspecție Fiscală, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava prin organele sale de soluționare, are competența materială de a se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în conformitate cu dispozițiile OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în condițiile în care contravențiile se supun dreptului comun.

În fapt, Î.F. contestă amenda în sumă de, aplicată de organele fiscale prin Raportul de inspecție fiscală nr.

Petenta susține că amenda de face referire la constatările organelor fiscale din RIF, motiv pentru care solicită anularea acesteia.

Pentru acest capăt de cerere, contestația are caracterul unei plângeri formulate în condițiile OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 209 alin. 1 lit. a** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 209

“Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;
[...].”

- **Art. 223** din același act normativ, prevede:

ART. 223

„Dispoziții aplicabile

Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor”.

Având în vedere aceste prevederi legale, contestația îndreptată împotriva dispozițiilor care privesc contravențiile intră sub incidența OG nr. 2/2001, act normativ care constituie dreptul comun în materie de contravenții.

Astfel, se reține că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, prin organele sale de soluționare, nu are competență materială de a se investi în analiza pe fond a contestației formulată împotriva sancțiunilor contravenționale prevăzute de **art. 5** din OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, întrucât aceasta aparține instanței judecătorești, urmând a se aplica prevederile **art. 32 alin. 2** din același act normativ, potrivit cărora:

ART. 5

“(1) Sancțiunile contravenționale sunt principale și complementare.

[...]

(2) Sancțiunile contravenționale principale sunt:

[...]

b) amenda contravențională;

[...].”

ART. 32*)

(1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatat, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.[...]

Față de cele reținute se va transmite acest capăt de cerere Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava **pentru a-l înainta judecătoriei** competente pentru soluționarea cauzei.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, art. 64, art. 65, art. 106 alin. (1), art. 206, art. 209, art. 223 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cap. II lit. A pct. 4 și lit. B pct. 14 și pct. 15 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1040 din 8 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 5, art. 32 din OG nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată și nesuținută cu documente a contestației formulate de, din din localitatea, județul Suceava, împotriva măsurilor stabilite prin măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind **suma totală de**, reprezentând:

- – TVA;
- – accesorii aferente TVA.

2. Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, prin organele sale de soluționare a contestațiilor, nu are competența materială și nu se poate investi cu soluționarea capătului de cerere privind suma de, reprezentând **sanctiune contravențională principală – amendă, stabilită prin Procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. și **remite** dosarul către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava privind contestația depusă de către, pentru acest capăt de cerere, urmând ca AIF Suceava să înainteze dosarul instanței judecătorești competente pentru soluționarea cauzei.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....